Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

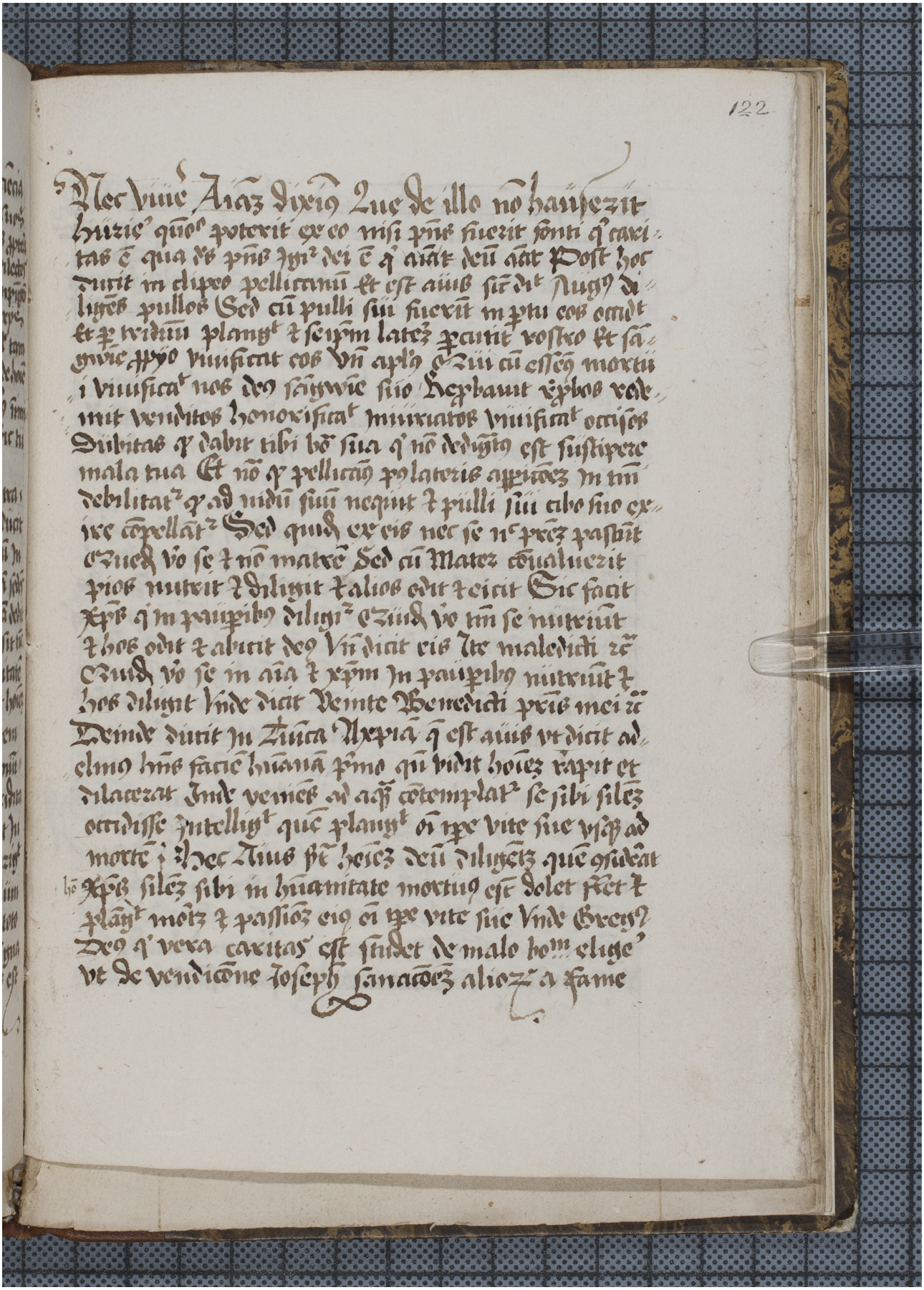

122

Nec vnc Aiaz dixerit Luc de illo nō hauserit
huzie quos poterit ex eo nisi prius fuerit fonti q̄ cari
tas ē quia ds prius fuit dei ē q̄ amat deū amat Post hoc
durit in clipeo pellicanū et est auis sic dicit Augustinus
liberos pullos Sed cū pulli sui fuerūt in ptu eos occidit
et p triduū planxit et seipm latere fecit rostro et sa
guine suo vuificat eos vnde apls Cum cū essemus mortui
i vuificat nos deo sanguine suo Redemit exulos vel
mit venditos honorificat murmuratos vuificat occisos
Dilectus q̄ dabit tibi bō sua q̄ nō dedignatus est sustinere
mala tua Et nō q̄ pellicanus polateris appropinquat in tm
debilitat q̄ ad nidū suū nequit et pulli sui cibo suo ex
ire compellat Sed quid ex eis nec se nec pres pasuit
Cum ergo vo se et nō matre Sed cū Mater conualuerit
prios nutrit et diligit et alios odit et eicit Sic facit
xpus q̄ in pauperibus diligit Cum vo tm se nutriūt
et hos odit et abicit deo Vnde dicet eis Ite maledicti ce
Cum vo se in aia et xpm in pauperibus nutriūt et
hos diligit vnde dicet Venite Benedicti patris mei ce
Deinde durit in Zuica Arpia q̄ est auis vt dicit ad
elmo hmes facie humana pmo qui vidit homiez rapit et
dilacerat Inde venies ad aff contemplat se sibi silez
occidisse intelligit quē planxit oi tpe vite suae vsq̄ ad
morte ; Hec Ninus pt homiez deū diligentiz quē occidēat
bō xpus silez sibi in humanitate mortuus est dolet pt et
plangit motz et passiōz eius oi tpe vite suae Vnde Gregorius
Deus q̄ vera caritas est studet de malo hom eligere
vt de venditione Ioseph sanctorez aliorz a fame